

Industrijska in proizvodna podjetja v ptujskem okraju so izpolnila proizvodne plane za prvo polletje

Industrijska podjetja republiškega in zveznega značaja, kakor tudi proizvodna podjetja lokalnega pomena v ptujskem okraju so izpolnila polletne proizvodne plane. Nekatera podjetja so v tem imela precejšnje težave zaradi pomanjkanja surovin, vendar so v takih slučajih vložila vse napore, da so iz razpoložljivih surovin izvršila čim več. Plani nekaterih podjetij so bili precej visoki. Bilo je potrebno vložiti veliko naporov v to, da je bil plan pravočasno dosežen. Delavci ptujskega okraja so s svojim poštenim delom dosegli in presegli polletne plane ob zavesti in trdni odločnosti, da zgrade z lastnimi silami gospodarsko bazo lepšemu življenju naših delovnih ljudi.

Tekstilna tovarna v Majšperku je imela visok plan in so nekateri delavci vztrajali pri strojih po 12, pa tudi po 16 ur, samo da so izpolnili plan. 27. junija ob 8. uri zjutraj je bil polletni plan dosežen in bo do konca meseca presežen za okrog 3 odstotke.

Tovarna stroji v Majšperku je svoj plan po količini izpolnila že 14. junija ob 4. uri zjutraj, po vrednosti pa še prej, dne 7. junija.

Delavnica drž. železnic v Ptujju je izpolnila plan dne 27. junija kljub velikim težavam v pogledu nabave materiala in orodja.

Dne 25. junija je proslavila dosego polletnega plana tudi Tovarna perila v Ptujju. Obrat je v maju napravil precejšno zamudo v proizvodnji zaradi preselitve v nove prostore, česar pa se je delovni kolektiv prav dobro zavedal. Po preselitvi je napel vse sile in je plan pred rokom častno izpolnil.

Okrajni premogovniki Sodinci — Vičanci so delali že ves mesec junij za drugo polletje letošnjega leta. V mesecu gozdarstva so nekaj delavcev poslali

celo v gozdove, svoj plan pa so že v začetku junija izpolnili.

Pletarska zadruga v Ptujju je polletni plan izpolnila že 31. maja 1949.

Važno podjetje prehranske stroke v okraju, »Petovica«-alkoholna industrija, je dne 12. junija t. l. končala s planskim delom za prvo polletje 1949. Po vrednosti je plan doseglo v višini 66,93 odstotkov, po asortimentu pa ga v nekaterih proizvodih ni doseglo zaradi pomanjkanja sladkorja in gotovih drugih predproizvodov.

Okrajni mlin v Središču je polletni plan dosegel dne 1. junija. Tudi mlin v Ptujju je do istega dne izpolnil plan. Delovna kolektiva obeh mlinov sta morala za dosego plana vložiti veliko truda, ker so tehnične naprave v obeh mlinih že precej obrabljene in potrebne temeljite obnove.

Okrajno gradbeno podjetje je že ves mesec junij reševalo planske naloge drugega polletja.

Žaga KLO Središče je polletni plan presegla do konca meseca junija za 15 odstotkov.

Tudi ostala manjša podjetja so izpolnila v veliki večini planske naloge prvega polletja, razen nekaj izjem, ki tega zaradi pomanjkanja materiala niso mogla.

Delovni kolektivi industrijskih in proizvodnih podjetij v ptujskem okraju niso omahovali v borbi za izpolnitev planskih obveznosti v proizvodnji niti za trenutek. Vsi napadi na našo Partijo, naše državno vodstvo in na naše narode jih niso niti malo zmedli. Zaupajo v svoje sile in v KPJ. Napadi in klevete gredo mimo njih kot neprijetna stvar, ki jo sicer čutijo, istočasno pa vedo, da je izpolnitev in preseganje planskih obveznosti v proizvodnji najboljši in najdoslednejši odgovor vsem, ki nočejo spoznati naše stvarnosti. BA.

V Mestnih obrtnih delavnicah delajo novatorji in racionalizatorji

V Mestnih obrtnih delavnicah v Ptujju, ki so največje lokalno obrtniško podjetje v okraju, delovni uspehi niso slučajni. Med večjimi nalogami obrata so bila dela za obnovo opekarnice v Janeževcih. Montaža celotne elektro- in vodovodne instalacije ter strojev, kateri so bili sestavljeni v MOD iz starih in domačih delov, ni bila vezana s takimi težavami kakor vprašanje nabave trikotnega stikala za elektromotor moči 80 KS. Nikjer ga ni bilo mogoče nabaviti. Obratovanje se brez njega ne bi moglo začeti. To vprašanje je uspešno rešil poslovodja elektrooddelka MOD tov. Kramberger Branko. Izdelal je stikalo in omogočil postavitev stroja v pogon.

Elektromotor podvodne sesalke, tipe »Garvens«, je bil neuporaben, ker ga zaradi manjkajočega materiala ni mogel nikdo previti. Podvodne sesalke so zaradi tega stale. Razne ustanove so bile zaradi tega brez vode. Tov. Kramberger Branko je samoiniciativno rešil tudi to vprašanje. Popravil in na novo je previl elektromotor.

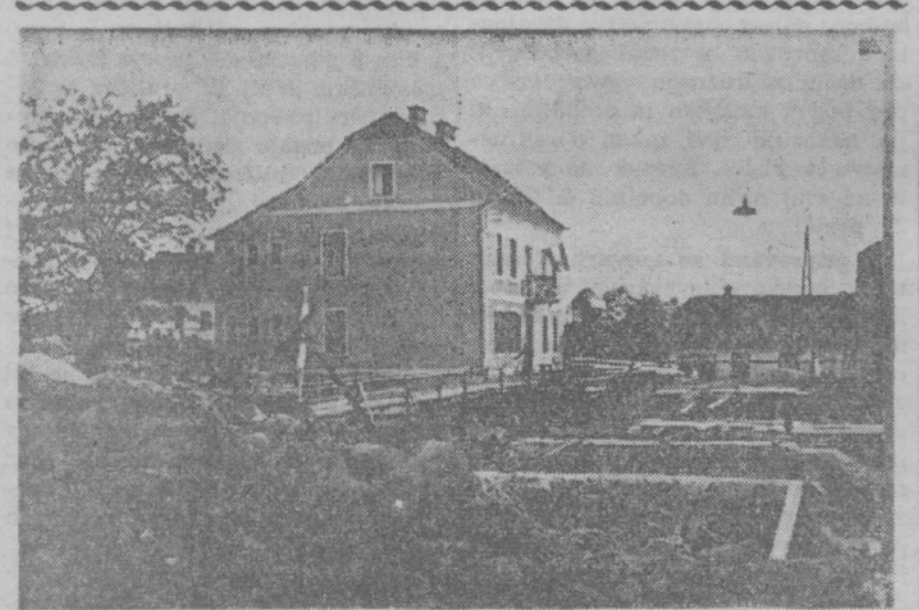
Njegovemu vzgledu je sledil ključavničarski pomočnik MOD tov. Toplak Martin. V prostem času je izdelal napravo za stiskanje zapiravev za po-

hištvo, po katerih je bila velika potreba in jih pri nas nismo izdelovali.

Pri stroju za barvanje so v barvarni nameščeni železni valjki. Zaradi rjavjenja površine valjkov je nastajala na blagu precejšnja škoda. Ovijanje valjkov z blagom, lakiranjem itd. ni pomagalo. Strojni ključavničar tov. Stajnerberger je temu napravil konec. V prostem času je prevlekel valjke s svinčeno plastjo. V barvarni ni več okvare na blagu. Odpravljena je možnost ponavljajoče se škode, kar je gotovo izdaten doprinos k izboljšanju dela barvarne.

Vsi omenjeni delavci so z vložnim trudom in doseženimi uspehi dokazali, da je mogoče rešiti mnogo delov in naprav v obratih, če hoče delovni kolektiv za vsako ceno obdržati obrat v pogonu in premagovati težavo za težavo.

S temi deli niso samo preprečene občutne škode, temveč je doprinešeno dokaz, da znajo marljivi delavci ceniti svoje obrate in pravilno uporabljati svoje sposobnosti ter nesebično doprinesati svoj maksimalni delež za dvig našega gospodarstva iz zaostalosti in za čimprejšnjo dosego socialističnega gospodarstva. B. S.

Razrušen most čez Studenčnico — vojna zapuščina

Sindikalna podružnica pri „Ogradi“ v Ptujju ima svoj sindikalni dom

Iz mnogih krajev naše domovine čitamo o delu in uspehih delovnih kolektivov, o delu sindikalnih podružnic, o tekmovalnih in drugo. To nam daje moč, da nekaj napišemo tudi o uspehih naše sindikalne podružnice v tretjem letu Titove petletke.

Velik uspeh naše podružnice je zgraditev krasnega in prostornega sindikalnega doma. S tem domom se radi ponasamo. Po svoji arhitekturi in praktičnosti je v okrog mesta Ptujja.

Člani naše sindikalne podružnice so vložili v dom preko 2000 prostovoljnih delovnih ur in to v zelo kratkem času. Naš sindikalni dom je bil zgrajen v 3 mesecih. V istem času smo gradili velika skladišča in garaže za tovorne avtomobile. Garaže, skladišča in sindikalni dom so pod eno streho. Gradili smo vse ob istem času.

V sindikalnem domu imamo krasno in lepo urejeno dvorano z gledališkim odrom, ki je primeren tudi za večje gledališke nastope. Imamo sindikalno sobo, ki jo nazivamo »Rdeči kotiček«. V njej imamo čitalnico, knjižnico in radio aparat. Obiljubljen nam je tudi šah. Dnevno od 12. do 13. ure se zadržujejo v njej delavci in nameščenci. Eni čitajo dnevne časopise, drugi knjige, tretji poslušajo radio. Vsem prehitro mine ena ura počitka.

Z veseljem se oziramo na dom. Večkrat se pogovarjamo o tovariših, ki so pripomogli do tega, da je bil dom zgrajen v tako kratkem času. Okrajni ljud-

ski odbor v Ptujju in upravnik »Ograde« tov. Tominc sta pokazala za zgraditev doma vse razumevanje. Tov. Kolarič, Draškovič, Kozel in Simončič so s svojim delom veliko pripomogli pri izgradnji doma. Tajnik podružnice Vobič je imel včasih težko stališče pred člani in vendar je vzdržal.

Pred našo sindikalno podružnico stojijo še ogromne naloge. Funkcionarij podružnice se bode moral resno potruditi pri ideološki vzgoji naših kadrov, da bodo vsi člani podružnice razumeli nujnost predčasne izpolnitve petletnega plana in zgraditve socializma v naši državi. Izpolniti ga moramo in ga tudi bomo izpolnili. Porok za to je delovna disciplina v našem podjetju. V. J.

Imamo še sicer mnogo težav. Zavedamo se, da so velike in poštene stvari težave nastajale in da brez težav ni zmag. Vse prenašamo z optimizmom, da bo pri nas tudi proti volji naših nasprotnikov lepo. Povečali smo svoje napore, da dvignemo čimprejše domovino iz zaostalosti, ljudstvo pa rešimo iz preokromnega življenja in mu izboljšamo življenjske pogoje. Izpolnitev tožadnih pogojev nam garantirajo sindikati Jugoslavije s KP in tov. Titom na čelu.

V veri za te velike cilje smo se tudi v prvem polletju zalagali za izpolnitev plana ter ga izpolnili že do 31. maja t. l. OK.

Tekmovanje koscev na Turnišču pri Ptujju

V nedeljo, 19. junija t. l. je bilo na Turnišču pri Ptujju na travniku zadruga ekonomije izvedeno tekmovalstvo 42 koscev in 10 grabljic iz področja ptujskega okraja. Na tekmovalstvo so se prijavili kosci iz Zavrča, Dornave, Trnšča, Marjete na Dr. polju, Zg. Brega, Hajdine, Podlehniku, Turnišču. Ljudstvo iz Ptujja in okolice je kazalo za tekmovalstvo veliko zanimanje. Tekmovalcem ni bilo niti na videz, še manj pa v resnici vseeno, kdo se bo prišteval med zmagovalce in kdo bo lahko zastopal ptujski okraj na republiškem tekmovalstvu koscev v času med 3. in 10. julijem t. l. v Kočevju.

V tekmi je šlo za hitrost, čisto košarno in širino. Tekmovalci so si pripravili ostre kose in dobra rešila ter brusne kamne. V presledku 2 minut so se spuščali v tekmo drug za drugim na dani znak začetka. Zanimivo je bilo gledati, kako so se približevali drug drugemu in se medsebojno prehiteli. Med košnjo ni bilo časa brusiti. Tekmovalna komisija je hotela biti stvarna in nepristranska, saj so bili prav taki tudi napori tekmovalcev.

Tekmo je dobil Hvalec Jožef iz državnega posestva v Dornavi. Sledil mu je

Golob Alojz iz Mestnega vrha. Tretji je bil Klop Stefan iz Trnšča, četrti Repec Jože iz Gorce. Največ tekmovalcev je bilo iz zadruga in državnega gospodarskega sektorja. Radi bi tekmovali s kmečimi sinovi, pa se ti niso udeležili tekem. Gojčič Milan iz Trnšča je v službi v Mariboru kot tovarniški uslužbenec, pa je vseeno tekmoval. Svoje moči je pomeril tudi Zuran Jakob iz Ptujja.

Grabljice so hitele raztresati plaste. Vidovičeva Matilda, Golobova Treza in druge so svojčas rade hodile sušiti seno, zato so se prijavile na tekmovalstvo. Trava je kar frčala izpod njihovih grabelj.

Po končanem tekmovalstvu so zmagovalci prejeli nagrade v obliki butelj, kos, knjig, grabelj, vil, sekir, cigaret in drugo. Skoraj vsi so se prijavili za republiško tekmovalstvo v Kočevju. Tudi pri tej priložnosti je ponovno dokazano, da se izkušnje raznih predhodnih prireditelj premalo upoštevajo, zato pa prihaja vedno znova do tehnično pomanjkljivih priprav. Največ zaradi tega, ker posredni oblikovalci vse v času priprav dočim dejansko svojih obljub ne izpolnijo, kar ima seveda svoje slabše posledice, ko ni vse kot bi moralo biti.

Mestna lekarna v Ptujju pomaga zdravstveni službi v okraju

Vsakodnevni številni zdravniški pregledi pri Državnem uradu za socialno zavarovanje in v privatnih zdravniških ordinacijah v Ptujju močno vplivajo na delokrog Mestne lekarne, ki oskrbuje s pomočjo privatne Orožneve lekarne v Lackovi ulici bolnike v Ptujju in okolici z razpoložljivimi zdravili.

Kdor ima opravka v lekarni, se ne hote začudi svojevrsnemu obnašanju ljudstva v lekarni. Moški smejejo pri vstopu klobuke z glave in ostanejo ves čas čakanja odkriti, žene so tiho in potrpežljive. Način sporazumevanja je kratak. Če je treba čakati, pač počakajo. Najraje je vsakdo takoj odpravljeno. Povprečno pride dnevno v lekarno nad 100 ljudi z različnimi željami in recepti, z vprašanji za nasvete in za razna zdravila. Megister-upravnik lekarne, tov. Riževski Pavel in magistra tov. Oražem Nežica, spretno segata v razne steklene posode, predale in škatle po zdravila ali pa dajeta navodila v laboratoriju za pripravo raznih mazil. Ves dan stopicata sem in tja, od predala do predala, od police do police. Po večini se jima posreči ostati z zadnjo popoldnevno stranko enako ustrežljiv in vljuden kot s prvo jutranjo, včasih pa ne moreta prikriti, da sta utrujena in redkobesedna. Najraje je, ko pridejo tik predpolno od zdravnikov zadnji, od Ptujja oddaljeni pacienti ali njihovi svojci. Radi bi se vrnili domov z vlakom in avtobusi, istočasno pa bi radi prinesli s seboj medikamente. Pri zdravilih ni vseeno, ali so skrbno ali površno pripravljena, s kontrolo ali brez te, ker tu ni vprašanja, ali se bo kdo peljal ali šel peš, temveč gre za to, da bo zdravilo za bolnike sredstvo, ki jim bo pomagalo do ozdravitve. Mnogim bi bilo v naglici vseeno, kaj bi dobili. Ob takih primerih je sporazumevanje nekoliko živahnije kot je sicer navada v lekarni. Tempo življenja ne dopušča mnogo časa za čakanje. Mnogi se med tem še česa spomnijo. Če kdo vpraša za aspirin, se večkrat zgodi, da ga zahtevajo potem vsi čakajoči. Zaloga se izčrpa, ne da bi bila koristno porabljena.

Mnogi ljudje s podeželja kupujejo v lekarni zdravilna zelišča, ki jim rastejo doma v desetkilogramskih količinah; tako n. pr. kamilice, lipovo cvetje, bezgovo cvetje itd. Nešteto stekleničk in posodic za zdravila uporabljajo otroci za igranje ali pa so odložene po oknih in stelažah, lekarna pa je včasih zanje v stiski. Malo je kupcev zdravil, ki bi prinesli s seboj posodo za zdravila. Po edinci to sicer prinesejo, ni pa sigurnosti, da je dovolj čista za uporabo vitnih zdravil. Včasih prihaja zaradi tega do pojasnjevanja.

Lekarniški prostor je bil sicer bivšemu lastniku lekarne, pobeglemu Molitorju, prikladen, ne odgovarja pa pogosto sedanjim obratnim prostorom, od katerih se ne zahteva samo prikladnost za razvstitev in ohranitev predmetov, temveč tudi za zavarovanje zdravstvenih pogojev za uslužbence. Hiša je bila zgrajena leta 1850, zato ni čudno, da se niti takrat niti pozneje ni upoštevalo, da betonska tla niso primerna za delovne prostore. Betonska tla v laboratoriju lekarne predstavljajo še danes svojevrsten problem, ki je ostal praktično nerešen. Upravitelju lekarne, tov. Riževskemu, se doslej še ni posrečilo doseči pri MLO, da bi dobila ta betonska tla leseno prevleko. Laborantinja tov. Volfova se je morala sprijazniti z dejstvom, da mora zaradi težkega revmatičnega obolenja nog vsakoletno na šesttedensko zdravljenje. Kljub temu pa se ji stanje vedno bolj slabša.

Lekarniški prostor in prostor laboratorija se pozimi slabo ogrevata. Te okoliščine ustvarjajo zlasti pozimi svojevrstno delovno razpoloženje, ki ne gre v korist dela samega.

Kvaliteta lekarniškega dela ne predstavlja razen nočne službe nekakih posebnosti, ki bi kazale na to, da je za lekarniške uslužbence sindikalno delo odveč. Osebe mestne lekarne je zato v sindikalni podružnici, ki zalema tudi babice v okraju, uslužbenke Dečjega doma, Rešilne postaje RK, Zobne ambulante in Orožneve lekarne. V podružnici je nezadostno politično-vzgojno delo z enomesečnim sindikalnim sestankom, na katerega prihaja le manjšina članov podružnice. Samo službeni odnosi ne morejo ustvariti v delovnih kolektivih take povezave, ki bi odgovarjala strokovni višini podružnice.

Nedvomno ima to tudi druge negativne posledice na službeno in osebno življenje članov delovnih kolektivov. Tako doprinesejo v Ptujju lekarniški uslužbenec svoj delež k zdravstveni službi delovnega ljudstva s ciljem, da bi pripomogli bolnikom k čimprejšnjemu ozdravljenju in sposobnosti vključitve v delovni proces in v borbo proti zaostalosti in pomanjkanju, kateremu je napovedal spopad petletni plan.

Začelo je izkoriščanje nahajališč kroma na Kosovu in Metohiji. V Kosovu in Metohiji so na površini okoli 10.000 km² velika ležišča kroma, ki so jih nekoč nesistematično izkoriščali.

V začetku letošnjega leta je bilo ustanovljeno v Đakovici podjetje za rudnik kroma »Deva« z nalogo, da organizira izkoriščanje in raziskovanje ležišč kroma. Proizvodnja kroma je že začela v rudniku »Deva« raziskujejo pa tudi đakovski in orahovski okraj. Delo bodo razširili tudi na ležišče siveškega okraja.

Za prenos rude iz rudnika »Deva« in »Babaj-boks« bo zgrajena žična železnica.

Na dan učencev v gospodarstvu je bila v Ptujju dobro obiskana razstava

V nedeljo, 19. junija 1949 je bila v Ptujju v okviru »Dneva učencev v gospodarstvu« razstava izdelkov učencev v gospodarstvu in sicer v bivši deški šoli, nasproti okrajnega ljudskega odbora.

Razstava je bila 19. t. m. svečano otvorjena. Po otvoritvi so si zastopniki Partije, oblasti in množičnih organizacij ogledali krasne izdelke učencev iz raznih obratov v Ptujju in iz okolice. Najlepše izdelke je razstavila šola iz Strnišča, kjer so učenci izdelali predmete iz lesa in kovine. Razvoj vinogradništva in sadjarstva je nazorno prikazalo na razstavi Državno posestvo v Podlehniku. Lep sortiment pletarskih izdelkov je razstavila Pletarska zadruga v Ptujju. Vsi predmeti so bili izdelki učencev.

Iz poročil na otvoritveni svečanosti in iz ogleda predmetov, se je ljudstvo

iz Ptujja lahko prepričalo, da današnji učenci niso več vajenci, ki bi služili svojim mojstrom kot hišni pomočniki, snalčici stanovanj itd., temveč koristno izrabljajo čas za strokovno izobraževanje v poklicu, kateremu so se posvetili in za šolsko izobraževanje. Učna doba predstavlja čas pridobivanja osnovnega, praktičnega in teoretičnega znanja za dosego pomočniškega zvanja.

Zaradi slabega vremena učenci v gospodarstvu na ta dan niso mogli oditi na izlet na Boč, kakor je to bil namen, temveč so si samo ogledali muzej v Ptujju, kleti RKGS in balet mariborskega gledališča. Na svoja učna mesta so se vrnili v zavesti, da predstavlja njihovo delo primerni doprinos za razvoj socializma v FLRJ. Znanje, ki ga pridobivajo v šolah, jim mnogo koristi pri vsem delu. V. J.

Industrijska šola za pletarstvo v Ptujju je končala s poukom

Na industrijski šoli za pletarstvo v Ptujju je bil dne 18. junija 1949 v okviru »Dneva učencev v gospodarstvu« zaključni pouk.

Na dan zaključitve pouka je imel šolski kolektiv konferenco, kateri so prisostvovali referent za strokovne kadre pri poverjeništvu za delo tov. Ciglariceva, tov. Furlan Dušan za okrajni komite LMS in tov. Rojic Jože za Dom učencev v gospodarstvu.

Komandirka mladinske IV. letnice čete, tov. Zicenfraj Slavica, je dala pregled doseženih uspehov šole, grajala pa je tudi napake, ki so zadrževale pollet v četi. Od skupno 25 učencev vseh treh razredov šole je zaostal samo eden

pa je dala po 500 din denarne nagrade in jih sprejela v zadrugo kot člane. Mladina šole je dopolnila to slavnost z raznimi recitacijami in pevskimi točkami.

Iz upravnikovega poročila je bilo razvidno, da je bil proizvodni plan zadruga, ki je letos mnogo višji od leta 1948, na dan 31. maja 1949 presežen za 32,74 odst. ter da se je tega dne delalo v posameznih oddelkih že za 2. VIII., odnosno za 1. VII. in 27. VI. 1949. Ta delovni uspeh je bil kljub ogromnim težavam glede nabave surovin dosegljiv le s pomočjo vztrajnega in poštenega dela zadrugarov.

Izdelki zadruga, ki se pretežno vnov-

zaradi pomanjkanja predizobrazbe. Završni izpit so položile z odliko Hedl Emica iz Vičave, Zicenfraj Slavica iz Nove vasi in Hedl Marica; s prav dobrim uspehom pa Koko Milena iz Mesnega vrha in Vrzel Tončka iz Hodoš. Postale so pletarske pomočnice in so se takoj vključile v zadrugo. V I. razredu z 11 učenci je bil povprečno dober uspeh; v II. razredu pa z 9 učenci prav dober uspeh. Zanimivo je, da je strokovno znanje iz praktičnega pletarstva prišlo do izraza posebno pri dekletih. Po lastni zamisli so izdelale lepe izdelke, kot n. pr. kasete za ročna dela, košarice za papir in za kruh itd.

Upravitelj šole in zadruga, tov. Ogorlec Mirko, je dal podroben pregled šolskih uspehov v zadnjem šolskem letu. Uprava zadruga je nagradila 10 najboljših učencev z ideološkovoizgojnimi knjižnimi nagradami, petletni učencev

Nov mlin za cement v tovarni Anhovo

Kovinarji Tovarne cementa Anhovo so izpolnili svojo obveznost, da bodo dovršili in pustili v pogon nov mlin za cement, ki so ga razen plašča sami izdelali. S poštenim delom so dosegli, da bo tovarna, ki ji primanjkuje električne energije zaradi nizkega stanja vode reke Soče, pravočasno izvršila polletni plan proizvodnje cementa.